

L'ENTREVISTA

Elisabeth Sabala Abelló

pintora de prestigi internacional entusiasmada amb l'Ebre

"Veure els núvols del cel dins l'aigua com passa al Delta és surrealista"

MASDENVERGE J. Ma. Arasa

Gràcies a un treball de recerca de Dairén Batiste m'arriba un dossier on es resumeix l'espectacular currículum pictòric de Sabala, l'artista més internacional dels que conec a l'Ebre. Va iniciar-se al Raval barceloní, i ja amb la seua inseparable parella (Fernando Martínez García, o FMG com a signatura artística) va comprar fa deu anys una granja als afores de Masdenverge per convertir-la en una insòlita perla de l'art que es fa a casa nostra, per distribuir-lo arreu del món. És imperdonable no haver-ho divulgat encara, però més val tard que mai.

Pregunta: Pinta amb les mans?

Resposta: Tot això [mostra un grup d'obres] està pintat amb les mans. El dit mai falla, el llapis tampoc, però el pinzell al quart cop s'obre, i jo vull dominar [riu].

P: Me'n pot dir els preus?

R: No es posen en funció de l'estima sinó de la mida. Les teles van des dels 300 euros els petits, als 12.000 euros els de 2x2,5 metres.

P: Per què Masdenverge?

R: Necessitàvem un espai enorme per pintar i també per emmagatzemar. No teníem ni idea on anàvem i ens vam trobar gent encantadora, un clima meravellós... Res a veure amb la ciutat.

P: Per què destaca sempre els colors de les Terres de l'Ebre?

R: Hi ha una llum increïble. Ni somiant-ho m'hauria imaginat el Delta, on el cel es reflecteix a l'aigua, amb núvols a dalt i a baix com si hi hagués un espill. És el més surrealista i més meravellós que he vist. No sé si estic a Catalunya o a l'Índia. M'encanta i em transporta.

P: Què coneix de l'Ebre i com és un dia normal a Masdenverge?

R: Sempre que hi portem amics anem al Delta, tot i que tothom ens parla del Port. També m'agraden els camps d'oliveres amb el terra xafat que fa un color de terra especial. Tot plegat són uns paisatges al·lucinants, sorprenents, diferents. I cada dia del món vaig al poble a comprar el diari i el pa amb bicicleta. I després, dinem i tornem a treballar, encara que siga dia de festa.

Sabala, amb els seus característics quadres al fons. / X. B.

Trenta anys pintant, els últims deu des de l'Ebre.

Nascuda a Barcelona fa 55 anys, pinta sense parar des dels vint-i-escaig. Ha fet 180 exposicions (80 individuals) arreu del món, i la cotitzen els col·leccionistes d'arreu del món. Viu a Masdenverge i pocs ebrencs ho saben.

P: Coneix circuits culturals, artistes de les Terres de l'Ebre?

R: Conec Carlos Santos, de Vinars, però no hem aconseguit conèixer els artistes d'aquí, tot i que ens agradaria. En canvi, portem molta gent de Barcelona, amics nostres, cap aquí, com ara Pepa Plana.

P: Té un currículum espectacular (exposicions als EUA, Mèxic, Corea, Mònaco, Xina, França, Alemanya o Itàlia). Com es pot exportar al món des de Masdenverge?

R: Evidentment, gràcies a Internet. I també gràcies als col·leccionistes. En tinc molts i per tot el món. Tenen obra meua a casa seua i creen xarxa, i jo amb això es-

tic encantada, perquè et reafirma en el que fas, és gent que n'entén.

Sabala va fer els retrats (anys 90) del príncep Albert de Mònaco i de Pavarotti, que va comparar-la amb Botero. En canvi, André Verdet, amic de Picasso, va dir-li que al mestre li hauria agradat la seua obra. Des dels vint anys pinta dones de 50 anys ("quan el cos es transforma i ja tenen seguretat i més filosofia de la vida") i amb un gran nas. El motiu?: "M'interessen les dones que pensen, que solucionen problemes". I conclou: "Vull que els quadres s'entenguen i també que tinguin un toc d'humor". ■

L'EBRE

NÚMERO
522

DIVENDRES
10 DE
FEBRER DEL
2012